

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
Personnel Financial Management Planning
for Non-Government Employee in Bangkok

จินดากร ศรีวิลัย

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Jindaporn Srivilai

Email: jindapornth@yahoo.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking,

Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ (1) เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพนักงานภาคเอกชนส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาปัจจัยทางทักษะทางการเงินมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพนักงานภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยทักษะทางการเงินด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน และด้านทัศนคติทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ :การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล; พนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The propose of this research were to study the personnel financial management Planning for non-government employee in Bangkok classified by personal factors, and to study the financial literacy factors affecting the behavior of personal financial management planning behavior. The sampling group was used in this research was 400 non-government employees in Bangkok by using questionnaires as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, the hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics. Besides, if the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method and multiple regression analysis.

The results of the hypothesis test found that difference of gender, age, education level, and incomes affected the personal planning behavior of non-government employee in Bangkok. Moreover, financial literacy factor for financial knowledge, financial behavior and financial attitude were also affected to the personal financial planning for non-government employee in Bangkok.

Keyword: The Personal Financial Management Planning; Non-Government employee in Bangkok

บทนำ

การดำรงชีวิตให้มีความสุขในระยะยาวนั้น ปฏิเสธไม่ได้ว่า การวางแผนเพื่อออกแบบชีวิตสำหรับอนาคตเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์เงินเดือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพนักงานที่อยู่ในภาคเอกชน ซึ่งพนักงานภาคเอกชนจะไม่มีสวัสดิการใด ๆ เมื่อสิ้นสุดการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการลาออก ถูกเลิกจ้าง หรือว่าเกษียณอายุการทำงาน ดังนั้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (personal financial planning) หมายถึง การทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (life goals) ของบุคคลโดยผ่านการบริหารและการวางแผนทางการเงิน ซึ่งถูกออกแบบมาสำหรับแต่ละบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องตั้งแต่การวางแผนข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนทางการเงินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวในอนาคต อาจสรุปได้ว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลช่วยเชื่อมโยงว่างทางด้านการเงินระหว่าง “เราอยู่ ณ ที่ใดในปัจจุบัน” กับ “เราต้องการไปที่ใดในอนาคต” ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดเฉพาะของแต่ละบุคคล การตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารการเงินส่วนบุคคล ถึงแม้ว่าปัจจุบันเราจะบริหารการเงินส่วนตัวของเราจะดีมาก แต่

เราก็ต้องกังวลถึงอนาคต ซึ่งเราต้องการคงสภาพและปรับปรุงวิถีการดำรงชีวิตของเราปัจจุบันให้ดีขึ้นและยังคงต้องเตรียมตัวไว้สำหรับอนาคต

การจัดการทางการเงินมีองค์ประกอบอยู่ 4 ด้าน การจัดการรายได้ (how to earn) ด้านการออม (How to save) ด้านการใช้จ่าย (How to spend) ด้านการลงทุน เพื่อขยายดอกผล (How to invest) ซึ่งทั้ง 4 ด้านจะส่งผลต่อการรูปแบบการบริหารจัดการทางการเงิน รูปแบบที่แตกต่างกัน โดยที่อาจจะสามารถพูดได้ว่าการที่บุคคลที่สามารถหารายได้ได้มาก ก็สามารถจะให้น้ำหนักกับด้านการหารายได้มากกว่าด้านการบริหารใช้จ่าย และคนที่หา รายได้ได้น้อยกว่าอาจจะให้น้ำหนักกับการบริหารการใช้จ่าย และการเก็บออมมากกว่า

การใช้เงินเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันของทุกคน แต่รายรับเราไม่ได้มีทุกวันเหมือนรายจ่าย แถมเราสามารถหาเงินใช้ได้จนถึงเมื่อไหร่ที่ไม่มีใครทราบได้ ดังนั้นทุกคนจึงต้องวางแผนทางการเงินให้ดี ให้พอใช้ให้อยู่สบาย เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่อย่างราบรื่นไม่ลำบาก ให้มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย และมีเงินเหลือไว้ใช้จ่ายมรดกเงิน มีเงินออมไว้เก็บเกี่ยวดอกผล หรือลงทุนในอนาคตได้ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อสร้างอนาคตที่สดใสและมั่นคงนั่นเอง ดังนั้นการวางแผนทางการเงินจึงเป็นเรื่องที่ทุกเพศ ทุกวัยไม่สามารถมองข้ามไปได้ โดยจึงมีเป้าหมายทางการเงินที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะวัยไหน ๆ ก็ต้องรู้จักเก็บออมและวางแผนการเงินให้เหมาะสมกับวัยและอาชีพของตนเอง เริ่มตั้งแต่วัยเด็กที่ต้องเริ่มฝึกวินัยทางการเงินเพื่อเป็นนิสัย

วัยเด็ก เป็นวัยที่พ่อแม่จะบ่มเพาะนิสัยการเก็บออมและวินัยในการใช้เงิน ซึ่งหากมีการปลูกฝังที่ดีตั้งแต่วัยนี้ เด็ก ๆ ก็จะเติบโตมาโดยมีนิสัยประหยัด มัธยัสถ์ มีวินัยในการใช้เงินติดตัวมา จนเป็นพื้นฐานที่ดีที่เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ใช้เงินเป็น ซึ่งเป็นการสร้างนิสัย และเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

วัยทำงาน เป็นวัยที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัว มีรายได้เป็นของตนเองและมีอิสระในการใช้จ่าย ซึ่งหากไม่มีการวางแผนการเงินที่ดีแล้ว โอกาสที่เงินจะรั่วไหลไปตามกระแสสังคม กิน เที่ยว ใช้ ซื้อมีเกิดขึ้นได้มาก และโอกาสที่จะสร้างเนื้อสร้างตัว เช่น ซื้อมารถ ซื้อมีบ้าน แต่งงาน สร้างครอบครัว ก็ย่อมถอยห่างออกไปเช่นกัน

วัยสร้างครอบครัว การสร้างครอบครัวเป็นเรื่องใหญ่ เพราะไม่ได้รับผิดชอบเฉพาะตัวเอง หากยังมีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแล จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวางแผนการเงินให้รัดกุม เพราะนอกจากจะต้องจัดสรรรายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายในแต่ละเดือน เช่น ค่ากินใช้ ค่าขนมลูก ค่าผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ฯลฯ แล้วยังมี ค่าเทอมลูก และรายจ่ายจำเป็น เช่น ค่าซ่อมรถ ซ่อมบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ฯลฯ

วัยเกษียณ แม้ว่าภาระการเงินต่าง ๆ จะน้อยลงแต่ก็ยังจำเป็นต้องวางแผนการเงินเช่นกัน เพื่อไม่เป็นภาระของลูกหลาน เนื่องจากคนวัยนี้ส่วนใหญ่รายรับจะน้อยลง ในขณะที่รายจ่ายด้านการดูแลสุขภาพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล และทักษะทางการเงินส่งผลต่อ

การวางแผนทางการเงิน และคาดว่าผลการศึกษาคือจะเป็นประโยชน์ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนและพัฒนาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ พนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพนักงานภาคเอกชนส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ปัจจัยประชากร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางทักษะทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพนักงานภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ทักษะทางการเงิน ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม และด้านทัศนคติ มีผลต่อมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ได้ทำการเลือกกลุ่มพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นศูนย์กลางของการธุรกิจของประเทศ ซึ่งมีความหลากหลายใน ด้านความคิด ด้านความรู้สึกรู้ ด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งจากความแตกต่างกันในหลายๆด้าน จึงทำให้มีความเหมาะสมในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 400 คน
2. ด้านเนื้อหา คือ การศึกษาวิจัยการวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีมุ่งหมายวิจัยการวางแผนทางการเงิน 4 ด้านได้แก่ด้านการจัดหารายได้ ด้านการออม ด้านการใช้-จ่าย และด้านการลงทุน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยด้านทักษะทางการเงินประกอบด้วย ด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน และด้านทัศนคติทางการเงิน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งหมายวิจัยการวางแผนทางการเงิน 4 ด้านได้แก่ด้านการจัดหารายได้ ด้านการออม ด้านการใช้-จ่าย และด้านการลงทุน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

บททวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลรัชนีกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการด้านการเงินในระบบเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารการเงินส่วนบุคคลให้สูงขึ้น เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจด้านการเงิน รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของ “เงิน” ในระบบเศรษฐกิจ รู้และเข้าใจผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ตลอดจนบริการทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้สามารถตัดสินใจทางการเงิน ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม
2. เพื่อให้มีความสามารถด้านการเงินรู้และเข้าใจแนวคิด รู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ และรู้ขยายดอกผล ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งรู้หลักการแก้ไขปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมรวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถทางการเงินในการดำเนินชีวิตประจำวันและการแก้ไขปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อสร้างสำนึกรับผิดชอบทางการเงิน รับผิดชอบในการจัดหาเงินการใช้จ่ายเงิน อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและมีจริยธรรมรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งเข้าใจผลกระทบอันเกิดจากการละเลยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

4. เพื่อให้รู้วิธีการบริหารจัดการเงินและสามารถปฏิบัติตามแผนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้รู้วิธีการบริหารและจัดการ “เงิน” รู้และสามารถปฏิบัติตามแผนการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสถานะของแต่ละบุคคลในการจัดหาเงิน การออมการใช้จ่าย การลงทุน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนและผลกระทบของทางเลือกต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วินิจ เจนนพกาญจน์ (2540) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการ-เกษียณอายุงาน: ศึกษากรณีกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการศึกษาพบว่าให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินค่อนข้างน้อย โดยเลือกรับเงินบำเหน็จบำนาญตามระบบ และต้องการให้มีการจัดโปรแกรมการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุ

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า มีการวางแผนซื้อสินทรัพย์ โดยวางแผนเป็นหนี้จากสินเชื่อเนกประสงค์ มีการวางแผนการออมและการลงทุนในรูปการฝากออมทรัพย์ การวางแผนภาษีโดยใช้การ-ประกันชีวิตเพื่อลดหย่อนภาษี วางแผนการนำเงินออมที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมาใช้หลังเกษียณอายุ และเหตุผลที่ไม่มีการวางแผนการเงินเนื่องจากไม่มีเวลาในการวางแผน

อุไรวรรณ ปลอดภัยดี (2560) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนเกษียณของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครในด้านจำนวนเงินออมในปัจจุบัน และความสม่ำเสมอในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนเกษียณของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครในด้านจำนวนเงินออมในปัจจุบัน และผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนเกษียณของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครในด้านความสม่ำเสมอในการออม และจำนวนปี ในการออมเงินที่ผ่านมา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง ซึ่งเป็นการวิจัยโดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ ซึ่งเป็นการศึกษาตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่จริงโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป

กลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถที่จะทราบจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ของพนักงานภาคเอกชนได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงได้ใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการ เปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน หรือ ∞ (Infinity) จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องพฤติกรรมการวางแผนการเงินตามประชากรศาสตร์นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ เพื่อให้ได้ความหมายของตัวแปรแต่ละตัวเพื่อที่จะสามารถใช้วัดผลได้อย่างชัดเจน นำนิยามศัพท์เพื่อเฉพาะมาสร้างข้อคำถามที่มีความครอบคลุมสัมพันธ์กับนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ใช้ในการวัดผล ดำเนินการจัดทำร่างแบบสอบถามโดยอ้างอิงจากนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

แบบสอบถามโดยมีรายละเอียดประกอบด้วย

1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนข้อคำถามในแบบสอบถามทั้งหมด 5 ข้อ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางการเงิน ของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำถามทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน ด้านทัศนคติทางการเงิน ซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 11ข้อ กำหนดให้ 5 = ระดับความคิดเห็นมากที่สุด, 4 = ระดับความคิดเห็นมาก, 3 = ระดับความคิดเห็นปานกลาง, 2 = ระดับความคิดเห็นน้อย, 1 = ระดับความคิดเห็นน้อยสุด

1.4 ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยการประเมินความผูกพัน กำหนดให้ 4.21 – 5.00 = ระดับความคิดเห็นมากที่สุด, 3.41 – 4.20 = ระดับความคิดเห็นมาก, 2.61 – 3.40 = ระดับความคิดเห็นปานกลาง, 1.81 – 2.60 = ระดับความคิดเห็นน้อย, 1.00 – 1.80 = ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มา

ประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
 - 1.1 ใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยประชากร ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ
 - 1.2 ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ย ในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ทักษะทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. สถิติอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
 - 2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศ โดยใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test
 - 2.2 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม อายุ รายได้ ระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้วิธีของ LSD
 - 2.3 เพื่อศึกษาว่าทักษะทางการเงิน ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้แก่ ด้านการการออม และ ด้านการใช้จ่าย และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการหารายได้ และ ด้านการใช้จ่าย
2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยประชากร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้
 - 2.1 พนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน และรายได้ต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงินของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทักษะทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยทักษะทางการเงินทั้ง 3 ด้าน คือด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน และด้านทัศนคติทางการเงิน มีผลต่อวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

ผลการวิจัยวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการการศึกษาวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพฯ มหานคร โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการจัดการรายได้ ของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการจัดการรายได้ภาพรวมในระดับปานกลาง ซึ่งพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับรายได้ต่อเดือน ในระดับมากที่สุด และส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินในระดับมากที่สุด แต่ในส่วนจำนวนช่องทางการจัดการรายได้ นั้นพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย อันส่งผลมาจากพนักงานภาคเอกชนมีจำนวนช่องทางการจัดการรายได้ จากเงินเดือนเป็นช่องทางหลักเพียงช่องทางเดียว

1.2 ด้านการออม ของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการออม ภาพรวมในระดับมาก โดยพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครมีความตระหนักในความสำเร็จในการออมเงินในระดับมากที่สุด และให้ความสำคัญกับการจัดสรรเงินออมในแต่ละเดือนในระดับมาก แต่ทั้งนี้ระดับความพึงพอใจในปริมาณการออมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการใช้จ่าย ของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการใช้จ่าย ภาพรวมในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับการตัดสินใจก่อนนี้ ในระดับมาก และให้ความสำคัญในค่าใช้จ่ายเพื่อการค้ารุ่งศรีชีวิต ในระดับมาก และให้ความสำคัญกับสินค้าสิ้นเปลืองในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการลงทุน ของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการลงทุน ภาพรวมในระดับปานกลาง ซึ่งให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อประโยชน์ทางภาษีมากที่สุดในด้านนี้ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือการลงทุนในตลาดหุ้น และการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ ตามลำดับ

2. ผลการวิจัยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยประชากร

2.1 พนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีผลต่อวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประชากรที่มีเพศแตกต่างกันนั้นมีผลกับวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพศหญิง เพศชายที่มีความแตกต่างทางกายภาพโดยพื้นฐานอย่างชัดเจน และรวมไปถึงการตอบสนองในสิ่งเร้าภายนอกซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไรวรรณ พลอดใจดี (2560) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนการเกษียณของพนักงานองค์กรเอกชน

2.2 พนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประชากรที่มีอายุแตกต่างกัน การได้ดำรงชีวิตของมนุษย์ ในแต่ละช่วงอายุ ต่าง ๆ นั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิด ทักษะ สะสม ประสบการณ์ มากน้อยแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครที่จะ ตอบสนองสิ่งเร้าต่าง ๆ เหล่านั้นซึ่งสอดคล้องกับ เตชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2560) ปัจจัยด้านอายุส่งผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยอายุจะเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิดและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

2.3 พนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีผลต่อวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับการศึกษานั้นมีผลโดยตรงกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล นั้นมีระดับการศึกษาแตกต่างกันหลายระดับ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้นมีระดับการศึกษาแตกต่างกันหลายระดับ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วิธีการวางแผนทางการเงินในด้านต่างๆที่แตกต่างกันสอดคล้องกับ ญาดา วัลยานนท์และศนินันท์ สุวรรณหงส์ (2556) ได้สรุปว่าปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจ มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ

2.4 พนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้ ต่างกันมีผลต่อวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับรายได้ที่ต่างกันนั้นมีผลโดยตรงกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยตรง อันเนื่องมาจากสถานภาพทางการเงินของแต่ละบุคคลนั้น มีความแตกต่างกันซึ่งมีผลต่อความถี่ และจำนวนเงินที่จัดสรรมาเพื่อการวางแผนทางการเงินทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับกันสอดคล้องกับ วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี ปีที่ 12 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2561 ได้สรุปว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลมากที่สุดถึง 4 ด้าน คือด้านวิธีการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล วางแผนทางการเงิน ด้านแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลมากที่สุดถึง 4 ด้าน คือด้านวิธีการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลวางแผนทางการเงิน ด้านแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยทักษะทางการเงิน ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.1 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านความรู้ทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า พนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความรู้ทางการเงินเนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ ภรณ์กวีวิท อัครบรรเกียรติ (2561) วารสารวิทยาลัยบัณฑิต เอเชีย ปีที่8 ฉบับพิเศษ (เดือนตุลาคม 2561) คริวเรือนที่มีทักษะทางการเงินมีแนวโน้มที่จะมีการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ดีกว่า คริวเรือนที่ขาดทักษะทางการเงินส่งผลให้คริวเรือนมีเงินได้ที่เพียงพอต่อการบริโภคอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต

3.2 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านพฤติกรรมทางการเงินเนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ จันทรเพ็ญ บุญฉาย (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลกรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน ว่ามีความรู้ความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงินส่วนใหญ่มีการจัดทำงบประมาณรายรับ-รายจ่าย เพื่อการวางแผนทางการเงิน

3.3 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านทัศนคติทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าพนักงานภาคเอกชนในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านทัศนคติทางการเงินว่ามีความสำคัญและส่งผลให้ต่อการจัดการวางแผนทางการเงินอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ดลิตา อมรเหมานนท์ และ แสงอรุณ อิศระมาลัย (2562) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะความรู้รอบทางการเงินของบุคคลควรมีองค์ประกอบ ด้าน คือ ความรู้ทางการเงินทัศนคติการใช้จ่ายเงิน และพฤติกรรมทางการเงิน เพื่อวางแผนการเงินอย่างชาญฉลาด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านประชากร โดยแบ่งเป็น ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านรายได้ มีผลต่อมีผลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ดังนั้นในส่วนงานต่างๆ ควรให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของการวางแผนการเงินเพื่อให้เหมาะสมกับ กับช่วงอายุ เพศ ระดับการศึกษา รวมไปถึงรายได้เฉลี่ยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนทางการเงิน

ปัจจัยทางทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน และด้านทัศนคติทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านความรู้ทางการเงิน จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านความรู้ทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับด้านความรู้ทางการเงินเพื่อเพิ่มทักษะในการเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนทางการเงินเพื่อให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและสถานะทางการเงินของแต่ละคน

2. ด้านพฤติกรรมทางการเงิน จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับด้านพฤติกรรมทางการเงิน โดยการสร้างนิสัยในการใช้จ่าย การตัดสินใจในการก่อหนี้ การจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อให้ทราบถึงสถานะทางการเงิน เพื่อทำให้เกิดการวางแผนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. ด้านทัศนคติทางการเงิน จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทักษะทางการเงิน ด้านทัศนคติทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับด้านทัศนคติทางการเงิน จึงเป็นส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดการวางแผนทางการเงิน การสร้างทัศนคติที่ดี เพื่อสร้างให้มีมุมมองในทางการเงินเพื่อการจัดการทางการเงินเพื่ออนาคตจะต้องมีการสร้าง และปลูกฝังอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลกระทบในระยะยาว ดังนั้นจะต้องมีแนวทางในการปลูกฝังตั้งแต่เด็กโดยสร้างให้เป็นนิสัย เป็นวัฒนธรรม และถูกปลูกฝังจนเป็นกิจวัตร ที่ทำกันเป็นส่วนใหญ่ในสังคม

เอกสารอ้างอิง

สุดใจ น้ำมุด, อนุชานฎ เจริญจิตกรรม, สมนึก วิวัฒน์ (2557) การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริสุข อินละคร (2559) การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กิตพันธ์ แสนทวิสุข (2557) เงินทองต้องใส่ใจ เล่มที่ 1 การวางแผนการเงินส่วนบุคคล

บทความ

วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2559) รายงานผลสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2559

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัย และการค้นคว้าอิสระ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.

อุไรวรรณ ปลอดภัยดี (2560) การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนเกษียณของ พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร, บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม

เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2560) การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่อ อัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดลينا อมร همانนท์ และ แสงอรุณ อิศระมาลัย (2562) เรื่องทักษะความรู้ทางการเงินคืออะไร วารสาร บริหารธุรกิจ นิต้า เล่มที่ 25 พฤศจิกายน 2562

ภรณ์กวินท์ อัครบวรเกียรติ (2561) วารสารวิทยาลัยบัณฑิต เอเชีย ปีที่ 8 ฉบับพิเศษ (เดือนตุลาคม 2561)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

2558, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การวางแผนการเงินคืออะไร

https://www.set.or.th/education/th/start/start_start.pdf